

ældre. Det var i den forbindelse, at jeg nævnte de reformer med mere valgfrihed og den slags, der er på vej.

Med hensyn til det historiske må man jo bare sige, at partierne i Folketinget inklusive Venstre i forbindelse med finanslovforhandlingerne også tilbage i tiden har haft selvstændige forslag til at spare, og de spareforslag, som Venstre havde, har ikke mødt accept i andre partier eller hos den daværende regering. Venstre havde nogle andre finansieringsmodeller bl.a. til politi end det, der blev gennemført.

Så der er mange, der har aktier i baggrunden for det her forslag, men jeg synes bare, vi i dag skal glæde os over den væsentlige forbedring, der nu sker.

(Kort bemærkning).

**Margrethe Vestager (RV):**

Jeg ser selvfølgelig ingen grund til at lade være med at glæde mig, når der er grund til det, og der er en række af de ting, vi behandler her i aften, som der er grund til at glæde sig over.

Jeg vil bare gerne have præciseret, hvor det er, der bliver givet mere hjemmehjælp, altså mere hjemmehjælp tænkt som tid, fysisk tilstedeværelse af en kompetent person, for sådan som jeg husker lovforslaget om mere valgfrihed, handler det kun om, at flere kan levere den givne hjemmehjælp, og med hensyn til den del af forslaget, som vedrører ret til erstatningshjælp, hvis hjælpen udebliver, står der faktisk i bemærkningerne, at det allerede i dag er et retskrav, den enkelte har, men at kommunerne tilsyneladende ikke lever op til det.

Derfor blot til almindelig oplysning: Hvor mange timers ekstra hjemmehjælp vil befolkningen opleve, der kommer ud af den halve milliard?

(Kort bemærkning).

**Villy Søvndal (SF):**

Jeg synes, det blev en lidt kringlet tilståelse fra hr. Flemming Oppfeldt, nemlig at der var sket så meget, at forskellige partier havde forskellige ting, og at ikke alle forslag, man fremsatte, blev støttet og sådan noget. Så er den røde lampe antagelig kommet til at lyse, og derfor nåede hr. Flemming Oppfeldt ikke den sidste sætning.

Jeg vil så bare bede hr. Flemming Oppfeldt bekræfte, at det var Venstres forslag, Venstres initiativ at finansiere politiforliget med dødepakken. Ja eller nej.

(Kort bemærkning).

**Flemming Oppfeldt (V):**

Der var ikke nogen rød lampe, der stoppede mig. Jeg vil bare sige, at Venstre også dengang havde andre forslag til at finansiere også politiforliget, men det var ikke muligt at komme igennem med de forslag i Folketinget. Det var en lang liste. Venstre forelagde 3-4 måneder i forvejen et finanslovsforslag, jeg har det ikke lige ved hånden, men det var en lang liste.

(Kort bemærkning).

**Villy Søvndal (SF):**

Undskyld, det bliver et lidt langt forhør, men det er, fordi det er så svært at få hr. Flemming Oppfeldt til at sige det sidste, nemlig at det var Venstres forslag. Det var Venstre, der sagde, at så må vi finde en måde at finansiere politiforliget på, der ikke kolliderer med skat osv., for man havde på det tidspunkt sagt skattestop, og foreslog det her og fik det gennemført.

Hvordan kan det være, at hr. Flemming Oppfeldt ikke kan få det over sine læber, for så bliver vi jo nødt til fortsat at interessere os for det, når det nu er en historisk kendsgerning, at det var Venstre, der foreslog det? Hvorfor er det så helt umuligt for hr. Flemming Oppfeldt at få det frem?

(Kort bemærkning).

**Margrethe Vestager (RV):**

Også bare af hensyn til historikken skal jeg sige, at jeg synes, det er synd for Venstre, at Venstre på den måde følte sig presset til at indgå et forlig med nogle besparelser, som man åbenbart fandt var så u hensigtsmæssige, som det her er fremgået.

Kl. 19.40

På daværende tidspunkt virkede det ret frivilligt, jeg deltog nemlig i forhandlingerne. Men fred nu være med det. Jeg tror, hr. Villy Søvndal har gjort pointen meget klar.

Jeg kan forstå, at jeg ikke i dag kan få svar på, hvor meget ekstra hjemmehjælp der er i den halve milliard, og det er så også fair nok. Det kan vi vende tilbage til.

Jeg har et spørgsmål som opfølgning på ministerens meget udmærkede, synes jeg, og afbalancerede kvittering for behandlingen af det forrige forslag, nemlig at det er væsentligt, at man ser på behovene. Er det Venstres politik, at man hellere skal give til alle frem for at give til dem, der har behov, for det er jo lige præcis det, vi drøfter her: forskellen mellem at give til efterle-